

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 9. apríla 2014 *

„Smernica 2007/64/ES — Platobné služby — Článok 4 bod 23 — Pojem platobný nástroj — Elektronický prevodný príkaz na úhradu a prevodný príkaz na úhradu na tlačive — Článok 52 ods. 3 — Právo príjemcu žiadať od platiteľa poplatky za používanie platobného nástroja — Právomoc členských štátov vydať všeobecný zákaz — Zmluva medzi mobilným operátorom a jednotlivcami“

Vo veci C-616/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Rakúsko) z 8. novembra 2011 a doručený Súdnemu dvoru 30. novembra 2011, ktorý súvisí s konaním:

T-Mobile Austria GmbH

proti

Verein für Konsumenteninformation,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory T. von Danwitz, sudcovia E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby a C. Vajda (spravodajca),

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. septembra 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- T-Mobile Austria GmbH, v zastúpení: A. Egger, Rechtsanwalt,
- Verein für Konsumenteninformation, v zastúpení: S. Langer, Rechtsanwalt,
- rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer a P. Cede, splnomocnení zástupcovia,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze, J. Möller a J. Kemper, splnomocnení zástupcovia,
- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a N. Rouam, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Varone, avvocato dello Stato,
- portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes a L. Bigotte Chorão, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: K.-P. Wojcik, J. Rius, M. Noll-Ehlers a C. Vrignon, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 24. októbra 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 52 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES (Ú. v. EÚ L 319, s. 1).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Verein für Konsumenteninformation (združenie pre informovanie spotrebiteľov, ďalej len „združenie“) a spoločnosťou T-Mobile Austria GmbH (ďalej len „T-Mobile Austria“), ktorého predmetom je prax poplatkov spočívajúca v tom, že táto spoločnosť požadovala dodatočné poplatky od svojich zákazníkov v prípade prevodu vykonaného buď elektronicky, alebo prostredníctvom tlačiva prevodného príkazu na úhradu.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 1 smernice 2007/64 s názvom „Predmet úpravy“, ktorý sa nachádza v hlave I nazvanej „Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov“, stanovuje:

„1. Táto smernica stanovuje pravidlá, podľa ktorých členské štáty rozlišujú týchto šesť kategórií poskytovateľov platobných služieb:

...

2. Táto smernica taktiež ustanovuje pravidlá týkajúce sa transparentnosti podmienok a požiadaviek na poskytovanie informácií v súvislosti s platobnými službami a zodpovedajúcich práv a povinností užívateľov platobných služieb a poskytovateľov platobných služieb v súvislosti s poskytovaním platobných služieb v rámci riadneho zamestnania alebo obchodnej činnosti.“

- 4 Článok 4 tejto smernice nazvaný „Vymedzenie pojmov“ stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

...

3. „platobnou službou“ je akákoľvek obchodná činnosť uvedená v prílohe;

...

7. „platiteľom“ je fyzická, alebo právnická osoba, ktorá je majiteľom platobného účtu a ktorá povoľuje platobný príkaz z tohto platobného účtu, alebo v prípade, že taký účet neexistuje, fyzická alebo právnická osoba, ktorá dáva platobný príkaz;
8. „príjemcom“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá je zamýšľaným príjemcom finančných prostriedkov, ktoré sú predmetom platobnej transakcie;
9. „poskytovateľom platobných služieb“ sú subjekty uvedené v článku 1 ods. 1 a právnické a fyzické osoby, ktoré využívajú výnimku podľa článku 26;
10. „užívateľom platobných služieb“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá využíva platobné služby ako platiteľ alebo príjemca alebo aj ako príjemca, aj ako platiteľ;

...

16. „platobným príkazom“ je každý pokyn platiteľa alebo príjemcu svojmu poskytovateľovi platobných služieb, ktorým žiada o vykonanie platobnej transakcie;

...

19. „autentifikácia“ je postup, ktorý umožňuje poskytovateľovi platobných služieb overiť použitie osobitného platobného nástroja vrátane jeho personalizovaných bezpečnostných prvkov;

...

23. „platobným nástrojom“ je každé personalizované zariadenie (zariadenia) a/alebo súbor postupov dohodnutý medzi užívateľom platobných služieb a poskytovateľom platobných služieb, ktoré používa užívateľ platobných služieb, aby mohol iniciovať platobný príkaz;

...“

- 5 Článok 52 ods. 3 uvedenej smernice s názvom „Uplatniteľné poplatky“, ktorý sa nachádza v hlave IV upravujúcej práva a povinnosti týkajúce sa poskytovania a používania platobných služieb, stanovuje:

„Poskytovateľ platobných služieb nesmie príjemcovi brániť, aby od platiteľa žiadal poplatok alebo mu ponúkol zľavu za používanie daného platobného nástroja. Členské štáty však môžu vzhľadom na potrebu podporovať hospodársku súťaž a presadzovať využívanie efektívnych platobných nástrojov zakázať alebo obmedziť právo žiadať poplatky.“

- 6 Odôvodnenie 42 smernice 2007/64, ktoré sa týka rozsahu pôsobnosti článku 52 ods. 3 tejto smernice znie takto:

„S cieľom podporiť transparentnosť a hospodársku súťaž by poskytovateľ platobných služieb nemal príjemcovi brániť, aby žiadal od platiteľa poplatok za použitie osobitného platobného nástroja. Aj keď príjemca by mal mať možnosť účtovať poplatky za použitie určitého platobného nástroja, členské štáty môžu rozhodnúť, či takúto možnosť zakázať alebo ju obmedziť, ak by to bolo podľa ich názoru odôvodnené z hľadiska tvorby cien, ktorá má zneužívajúci charakter, alebo ktorá môže mať negatívny vplyv na používanie určitého platobného nástroja vzhľadom na potrebu podporovať hospodársku súťaž a používanie účinných platobných nástrojov.“

- 7 Podľa článku 53 uvedenej smernice nazvaného „Výnimka pre nástroje na vykonávanie platieb nízkej hodnoty a elektronické peniaze“:

„1. V prípade platobných nástrojov, ktoré sa na základe rámcovej zmluvy týkajú iba jednotlivých platobných transakcií neprevyšujúcich 30 EUR alebo pre ktoré je buď stanovený limit výdavkov 150 EUR, alebo v ktorých sa ukladá suma, ktorá nikdy neprekročí 150 EUR, sa poskytovatelia platobných služieb môžu dohodnúť s užívateľmi ich platobných služieb, že:

- a) článok 56 ods. 1 písm. b) a článok 57 ods. 1 písm. c) a d), ako ani článok 61 ods. 4 a 5 sa neuplatňuje, ak sa platobný nástroj nedá zablokovat' alebo ak sa nedá zabrániť jeho ďalšiemu používaniu;
- b) články 59 a 60 a článok 61 ods. 1 a 2 sa neuplatňujú, ak sa platobný nástroj používa anonymne alebo poskytovateľ platobných služieb nemôže dokázať z iných dôvodov, ktoré vyplývajú z povahy platobného nástroja, že platobná transakcia bola autorizovaná;
- c) odchylné od článku 65 ods. 1 sa od poskytovateľa platobných služieb nevyžaduje, aby užívateľovi platobných služieb oznámil odmietnutie platobného príkazu, ak je nevykonanie platobného príkazu zjavné z kontextu;
- d) odchylné od článku 66 platiteľ nesmie odvolať platobný príkaz po prevedení platobného príkazu alebo udelení jeho súhlasu s vykonaním platobnej transakcie príjemcovi;
- e) odchylné od článkov 69 a 70 sa uplatňujú iné lehoty na vykonanie.

2. V prípade vnútroštátnych platobných transakcií môžu členské štáty alebo ich príslušné orgány znížiť alebo zdvojnásobiť sumy uvedené v odseku 1. Pre predplatené platobné nástroje ich môžu zvýšiť až na 500 EUR.

3. Články 60 a 61 sa uplatňujú aj na elektronické peniaze v zmysle článku 1 ods. 3 písm. b) smernice 2000/46/ES [Európskeho parlamentu a Rady z 18. septembra 2000 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva (Ú. v. ES L 275, s. 39; Mim. vyd. 06/003, s. 344)], s výnimkou keď poskytovateľ platobných služieb platiteľa nemá možnosť zmraziť platobný účet alebo zablokovat' platobný nástroj. Členské štáty môžu obmedziť rozsah pôsobnosti tejto výnimky na platobné účty alebo platobné nástroje s určitou hodnotou.“

Rakúske právo

- 8 Podľa vnútroštátneho súdu bola smernica 2007/64 prebratá do rakúskeho právneho poriadku zákonom o platobných službách (Zahlungsdienstegesetz, BGBl. I, 66/2009, ďalej len „ZaDiG“), ktorý nadobudol účinnosť 1. novembra 2009.
- 9 § 1 ZaDiG nazvaný „Rozsah pôsobnosti“ v odseku 1 stanovuje:

„Tento spolkový zákon stanovuje podmienky, za ktorých môžu osoby poskytovať platobné služby v Rakúsku komerčne (poskytovatelia platobných služieb), a upravuje práva a povinnosti poskytovateľov a užívateľov platobných služieb usadených v Rakúsku, ako aj prístup k platobným systémom.“

- 10 § 27 ods. 6 ZaDiG nazvaný „Uplatniteľné poplatky“ zabezpečil prebratie článku 52 ods. 3 smernice 2007/64 do rakúskeho právneho poriadku. Toto ustanovenie znie takto:

„Poskytovateľ platobných služieb nesmie príjemcovi brániť, aby ponúkal platiteľovi zľavu za používanie daného platobného nástroja. Príjemcovi sa zakazuje vyberať poplatky za používanie daného platobného nástroja.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 11 Spoločnosť T-Mobile Austria je jedným z mobilných operátorov v Rakúsku. Ako mobilný operátor uzatvára so spotrebiteľmi zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb, ktoré obsahujú pravidelne aktualizované všeobecné obchodné podmienky. V znení týchto všeobecných podmienok platnom v novembri 2009 sa nachádzalo toto ustanovenie:

„Článok 23

...

1.2. Všetky spôsoby platby sa uznávajú ako platby smerujúce k splneniu záväzku, avšak pri platbe prostredníctvom prevodného príkazu na papieri alebo elektronického prevodného príkazu na úhradu Vám zaúčtujeme poplatok za spracovanie, ktorého výška sa riadi tarifnými ustanoveniami, ktoré sa na Vás uplatňujú.“

- 12 Na základe tohto ustanovenia T-Mobile Austria fakturovala svojim zákazníkom, ktorí si predplatili tarifu „Call Europe“, dodatočný mesačný poplatok 3 eurá, ak sa rozhodli pre inú platbu ako platbu inkasom alebo bankovou debetnou kartou, čo zahŕňa najmä prevod vykonaný buď elektronicky, alebo prostredníctvom tlačiva prevodného príkazu na úhradu.
- 13 Združenie podalo žalobu vo veci samej na prvostupňový súd, ktorou sa domáhalo, aby sa spoločnosti T-Mobile Austria zakázalo jednak vkladať sporné ustanovenie do zmlúv, ktoré uzatvára so svojimi zákazníkmi, a jednak odvolávať sa na toto ustanovenie v už existujúcich zmluvách. Na podporu svojej žaloby združenie uviedlo, že toto ustanovenie je v rozpore s kogentnými ustanoveniami § 27 ods. 6 druhej vety ZaDiG.
- 14 T-Mobile Austria navrhla túto žalobu zamietnuť, pričom predovšetkým tvrdila, že nespadá do pôsobnosti smernice 2007/64 a ZaDiG, keďže nie je poskytovateľom platobných služieb, ale mobilným operátorom. Ďalej uviedla, že tlačivo prevodného príkazu na úhradu nie je „platobným nástrojom“ v zmysle článku 4 bodu 23 tejto smernice, keďže nemá personalizované bezpečnostné prvky. Napokon ustanovenie článku 52 ods. 3 uvedenej smernice nebolo ustanovením § 27 ods. 6 druhej vety ZaDiG prebraté v súlade s touto smernicou, keďže rakúsky zákonodarcia neodôvodnil zákaz ukladať poplatky za používanie daných platobných nástrojov.
- 15 Prvostupňový súd vyhovel návrhom združenia v celom rozsahu. Tento rozsudok bol potvrdený v odvolacom konaní. Odvolací súd usúdil, že prevod uskutočnený prostredníctvom tlačiva prevodného príkazu na úhradu nepredstavuje platobný nástroj v zmysle článku 4 bodu 23 smernice 2007/64. Článok 52 ods. 3 tejto smernice však nepredstavuje úplnú harmonizáciu dotknutej právnej úpravy, a teda vnútroštátny zákonodarcia môže v každom prípade stanoviť všeobecný zákaz ukladania dodatočných poplatkov, ako to urobil v § 27 ods. 6 ZaDiG, ktorý sa týka tak platobných nástrojov v zmysle uvedenej smernice, ako aj iných platobných transakcií, akými sú tlačivá prevodných príkazov na úhradu. Okrem toho tento zákaz zodpovedá cieľu uvedenému v článku 52 ods. 3 druhej vety tejto smernice, ktorým je podpora hospodárskej súťaže a riadneho fungovania systému poplatkov.

- 16 T-Mobile Austria podala proti tomuto rozsudku opravný prostriedok „Revision“ na Oberster Gerichtshof, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Tento vnútroštátny súd, ktorého rozhodnutia už nemožno podľa vnútroštátneho práva napadnúť opravným prostriedkom, konštatoval, že otázky nastolené v konaní vo veci samej si vyžadujú výklad ustanovení smernice 2007/64.
- 17 Za týchto podmienok Oberster Gerichtshof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má sa článok 52 ods. 3 smernice [2007/64] vykladať tak, že sa uplatňuje aj na zmluvný vzťah medzi mobilným operátorom ako príjemcom a jeho zákazníkom (spotrebiteľom) ako platiteľom?
2. Považuje sa platiteľom vlastnoručne podpísané tlačivo prevodného príkazu na úhradu, resp. postup udelenia príkazu na úhradu založený na riadne podpísanom tlačive prevodného príkazu na úhradu, ako aj dohodnutý postup udelenia príkazu na úhradu prostredníctvom internetového bankovníctva (Telebanking) za ‚platobný nástroj‘ v zmysle článku 4 bodu 23 a článku 52 ods. 3 smernice [2007/64]?
3. Má sa článok 52 ods. 3 smernice [2007/64] vykladať tak, že bráni uplatňovaniu vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré stanovujú všeobecný zákaz vyberania poplatkov príjemcom, ktorý najmä nerozlišuje medzi rozličnými platobnými nástrojmi?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 18 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 52 ods. 3 smernice 2007/64 má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na používanie platobného nástroja v rámci zmluvného vzťahu medzi mobilným operátorom ako príjemcom a jeho zákazníkom ako platiteľom.

O prípustnosti

- 19 V prvom rade združenie namietalo prípustnosť tejto prvej otázky z dôvodu, že odpoveď na ňu nie je v zmysle článku 267 ZFEÚ „nevyhnutná“ na to, aby mohol vnútroštátny súd vydať rozhodnutie vo veci samej.
- 20 Podľa ustálenej judikatúry pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na svoju vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Zamietnutie návrhu vnútroštátneho súdu Súdnym dvorom je tak možné len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sú mu položené (pozri najmä rozsudky PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, bod 39; van der Weerd a i., C-222/05 až C-225/05, EU:C:2007:318, bod 22, ako aj Betriu Montull, C-5/12, EU:C:2013:571, bod 34).
- 21 V prejednávanej veci, ako generálny advokát v bodoch 21 až 23 svojich návrhov uviedol, nie je zjavné, že výklad článku 52 ods. 3 druhej vety smernice 2007/64 požadovaný vnútroštátnym súdom nie je nevyhnutný na to, aby mohol vnútroštátny súd rozhodnúť vo veci, ktorú prejednáva.
- 22 V spore vo veci samej totiž združenie navrhlo, aby sa spoločnosť T-Mobile Austria zakázalo vkladať do zmlúv, ktoré uzatvára so svojimi zákazníkmi, ustanovenie, ktoré pri platbe prostredníctvom papierového alebo elektronického prevodného príkazu na úhradu stanovuje fakturovanie poplatku za

spracovanie, alebo sa odvolávať na takéto ustanovenie v už existujúcich zmluvách. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania takisto vyplýva, že opravný prostriedok združenia sa opiera o § 27 ods. 6 druhú vetu ZaDiG, ktorým bol do vnútroštátneho právneho poriadku prebratý článok 52 ods. 3 smernice 2007/64.

23 V dôsledku toho je prvá otázka prípustná.

O veci samej

24 Článok 52 ods. 3 prvá veta smernice 2007/64 stanovuje, že poskytovateľ platobných služieb nesmie príjemcovi brániť, aby od platiteľa žiadal poplatok alebo mu ponúkol zľavu za používanie daného platobného nástroja. Článok 52 ods. 3 druhá veta tejto smernice však priznáva členským štátom vzhľadom na potrebu podporovať hospodársku súťaž a presadzovať využívanie efektívnych platobných nástrojov právomoc zakázať alebo obmedziť právo príjemcu žiadať od platiteľa poplatok za používanie daného platobného nástroja.

25 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že mobilného operátora možno považovať za „príjemcu“ v zmysle článku 4 bodu 8 smernice 2007/64, ak je príjemcom finančných prostriedkov, ktoré sú predmetom platobnej transakcie. Okrem toho zákazníka tohto mobilného operátora možno považovať za „platiteľa“ v zmysle článku 4 bodu 7 tejto smernice, ak povoľuje platobný príkaz z platobného účtu, ktorého je majiteľom, alebo ak dáva platobný príkaz.

26 Zo samotného znenia článku 52 ods. 3 smernice 2007/64, ktorý upravuje právo príjemcu žiadať od platiteľa poplatok za používanie daného platobného nástroja, vyplýva, že toto ustanovenie sa dotýka vzťahu medzi príjemcom a platiteľom. Z toho vyplýva, že uvedené ustanovenie sa uplatní na používanie platobného nástroja v rámci zmluvného vzťahu medzi mobilným operátorom ako príjemcom a jeho zákazníkom ako platiteľom, ako to uvádzajú združenie, nemecká, rakúska, talianska a portugalská vláda a Európska komisia.

27 Okrem toho generálny advokát v bode 32 svojich návrhov zdôraznil, že právomoc priznaná členským štátom v článku 52 ods. 3 druhej vete smernice 2007/64 by bola zbavená účinku, ak by sa neuplatňovala na vzťahy medzi „príjemcom“ a „platiteľom“.

28 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 52 ods. 3 smernice 2007/64 sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na používanie platobného nástroja v rámci zmluvného vzťahu medzi mobilným operátorom ako príjemcom a jeho zákazníkom ako platiteľom.

O druhej otázke

29 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 4 bod 23 smernice 2007/64 má vykladať v tom zmysle, že za platobný nástroj v zmysle tohto ustanovenia sa považuje jednak platiteľom vlastnoručne podpísané tlačivo prevodného príkazu na úhradu a/alebo postup udelenia prevodného príkazu na úhradu prostredníctvom takéhoto príkazu, a jednak postup udelenia prevodného príkazu na úhradu prostredníctvom internetbankingu.

30 Podľa článku 4 bodu 23 tejto smernice platobným nástrojom je „každé personalizované zariadenie (zariadenia) a/alebo súbor postupov dohodnutý medzi užívateľom platobných služieb a poskytovateľom platobných služieb, ktoré používa užívateľ platobných služieb, aby mohol iniciovať platobný príkaz“.

31 Na úvod je potrebné zdôrazniť, že existuje určitý rozdiel v jednotlivých jazykových zneniach tohto ustanovenia, ako na to poukazuje generálny advokát v bode 36 svojich návrhov. Vo všetkých jazykových verziách sa prídavné meno „personalizované“ zjavne viaže na výraz „každé zariadenie“. Vo

francúzskej verzii („tout dispositif personnalisé et/ou ensemble de procédures“), ktorá sa zhoduje najmä so španielskou, maďarskou, portugalskou a rumunskou verziou, sa však prídavné meno „personalizované“ neviaže na výraz „súbor postupov“. Naopak v nemeckej verzii („jedes personalisierte Instrument und/oder jeden personalisierten Verfahrensablauf“) sa prídavné meno „personalizované“ viaže aj na výraz „súbor postupov“. Anglická verzia („any personalised device(s) and/or set of procedures“), ktorá sa zhoduje najmä s dánskou, gréckou, holandskou, fínskou a švédskou verziou, pripúšťa dvojaký výklad.

- 32 Podľa ustálenej judikatúry sa ustanovenia práva Únie majú vykladať a uplatňovať jednotne na základe verzií vypracovaných vo všetkých jazykoch Európskej únie. V prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými zneniami textu Únie sa má predmetné ustanovenie vykladať podľa všeobecnej systematiky a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou (pozri najmä rozsudky *Bark*, C-89/12, EU:C:2013:276, bod 40, a *Komisija/Fínsko*, C-309/11, EU:C:2013:610, bod 49).
- 33 V tejto súvislosti združenie, rakúska, nemecká a francúzska vláda a Komisia správne zdôrazňujú, že na to, aby mohol byť platobný nástroj považovaný za personalizovaný, musí umožňovať poskytovateľovi platobných služieb overiť, či platobný príkaz bol udelený užívateľom, ktorý bol na to oprávnený.
- 34 Francúzska vláda poukazuje na to, že niektoré platobné nástroje výslovne uvedené v článku 53 smernice 2007/64 nie sú personalizované. Tak napríklad z článku 53 ods. 1 písm. b) tejto smernice vyplýva, že niektoré platobné nástroje sú používané anonymne, a v tomto prípade poskytovatelia platobných služieb nie sú povinní predložiť dôkazy o autentifikácii transakcie za podmienok uvedených v článku 59 tejto smernice.
- 35 Z existencie takýchto nepersonalizovaných platobných nástrojov nevyhnutne vyplýva, že pojem platobný nástroj definovaný v článku 4 bode 23 tejto smernice môže pokrývať nepersonalizovaný súbor postupov dohodnutých medzi užívateľom a poskytovateľom platobných služieb, ktoré uplatňuje užívateľ, aby mohol udeliť platobný príkaz.
- 36 Na druhú otázku položenú vnútroštátnym súdom je potrebné odpovedať s ohľadom na takúto definíciu pojmu platobný nástroj v zmysle článku 4 bodu 23 smernice 2007/64.
- 37 Na jednej strane sa vnútroštátny súd pokúša zistiť, či platiteľom vlastnoručne podpísané tlačivo prevodného príkazu na úhradu a/alebo postup udelenia príkazu na úhradu prostredníctvom takéhoto príkazu predstavujú platobný nástroj.
- 38 Združenie, rakúska, francúzska, talianska a portugalská vláda, ako aj Komisia, správne uvádzajú, že udelenie prevodného príkazu na úhradu tlačivom prevodného príkazu vlastnoručne podpísaným platiteľom predstavuje súbor postupov dohodnutých medzi užívateľom platobných služieb a poskytovateľom platobných služieb, ktorý môže uplatniť užívateľ, aby mohol iniciovať platobný príkaz, a je teda platobným nástrojom v zmysle druhej hypotézy článku 4 bodu 23 smernice 2007/64.
- 39 V tejto súvislosti zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že udelenie takéhoto prevodného príkazu vo všeobecnosti predpokladá, že platiteľ si pri založení účtu v banke uloží svoj podpisový vzor, že bude vyžívať stanovené tlačivá prevodných príkazov na úhradu, a že k takýmto príkazom pripojí svoj vlastnoručný podpis. Uvedená banka môže vykonať autentifikáciu platobného príkazu podľa článku 4 bodu 19 uvedenej smernice tak, že porovná vlastnoručný podpis na tlačive prevodného príkazu na úhradu s podpisovým vzorom, ktorý platiteľ predtým uložil.
- 40 Na druhej strane sa vnútroštátny súd pokúša zistiť, či postup udeľovania prevodného príkazu na úhradu prostredníctvom internetbankingu predstavuje platobný nástroj.

- 41 Združenie, rakúska, nemecká, francúzska, talianska a portugalská vláda, ako aj Komisia uviedli, že udeľovanie elektronického prevodného príkazu na úhradu predstavuje súbor postupov dohodnutých medzi užívateľom platobných služieb a poskytovateľom platobných služieb, ktoré uplatňuje užívateľ, aby mohol iniciovať platobný príkaz, a je teda platobným nástrojom v zmysle druhej hypotézy článku 4 bodu 23 smernice 2007/64.
- 42 Zo spisu predloženého Súdnu dvoru vyplýva, že udeľovanie prevodného príkazu na úhradu elektronickou formou vyžaduje, aby platiteľ zadal rozličné osobné kódy, ako sú prihlasovací login, tajný kód a kód transakcie, ktorých používanie si platiteľ dohodol s bankou. Používanie týchto rozličných osobných kódov platiteľom umožňuje banke vykonať autentifikáciu platobného príkazu podľa článku 4 bodu 19 uvedenej smernice.
- 43 Za týchto okolností nie je potrebné skúmať, či postup udeľovania prevodného príkazu na úhradu tlačivom vlastnoručne podpísaným platiteľom alebo postup udeľovania prevodného príkazu na úhradu elektronickou formou možno považovať za „personalizované zariadenie“ v zmysle prvej hypotézy článku 4 bodu 23 smernice 2007/64, keďže predstavuje „súbor postupov“ v zmysle druhej hypotézy tohto ustanovenia.
- 44 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 4 bod 23 smernice 2007/64 sa má vykladať v tom zmysle, že tak postup udeľovania prevodného príkazu na úhradu prostredníctvom tlačiva vlastnoručne podpísaného platiteľom, ako aj postup udeľovania prevodného príkazu na úhradu prostredníctvom internetbankingu sú platobným nástrojom v zmysle tohto ustanovenia.

O tretej otázke

- 45 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 52 ods. 3 smernice 2007/64 má vykladať v tom zmysle, že priznáva členským štátom právomoc všeobecne zakázať príjemcom, aby od platiteľa vyberali poplatky za používanie akéhokoľvek platobného nástroja.
- 46 Združenie, rakúska, nemecká, francúzska, talianska a portugalská vláda, ako aj Komisia zhodne uvádzajú, že zo samotného znenia článku 52 ods. 3 tejto smernice vyplýva, že právomoc priznaná členským štátom zakázať príjemcom vyberať poplatky za používanie platobného nástroja môže byť vykonávaná vo vzťahu k niektorým alebo všetkým platobným nástrojom používaným na ich území. Druhá veta tohto ustanovenia totiž neobmedzuje túto právomoc členských štátov na používanie daného platobného nástroja.
- 47 Navyše hoci členské štáty, ktoré chcú zakázať alebo obmedziť právo žiadať poplatky za používanie platobného nástroja, musia zohľadniť potrebu podporovať hospodársku súťaž a presadzovať využívanie efektívnych platobných nástrojov, disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri vykonávaní právomoci, ktorú im priznáva článok 52 ods. 3 uvedenej smernice a ktorá vyplýva z odôvodnenia 42 tejto smernice.
- 48 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, článok 52 ods. 3 smernice 2007/64 sa má vykladať v tom zmysle, že priznáva členským štátom právomoc všeobecne zakázať príjemcom, aby od platiteľa vyberali poplatky za používanie akéhokoľvek platobného nástroja, pokiaľ vnútroštátna právna úprava ako celok zohľadňuje potrebu podporovať hospodársku súťaž a presadzovať využívanie efektívnych platobných nástrojov, čo je otázka, ktorej preskúmanie prináleží vnútroštátnemu súdu.

O obmedzení časových účinkov rozsudku

- 49 T-Mobile Austria navrhuje obmedziť časové účinky rozsudku, ktorý má byť prijatý, ak by Súdny dvor rozhodol, že jednak postupy udeľovania prevodného príkazu na úhradu sú platobným nástrojom v zmysle článku 4 bodu 23 smernice 2007/64 a jednak článok 52 ods. 3 tejto smernice priznáva členským štátom právomoc všeobecne zakázať príjemcom vyberať poplatky za používanie platobného nástroja.
- 50 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že výklad pravidla práva Únie, ktorý podáva Súdny dvor v rámci výkonu svojej právomoci zverenej článkom 267 ZFEÚ, objasňuje a spresňuje význam a pôsobnosť tohto pravidla tak, ako sa má alebo ako by sa malo chápať a uplatňovať od okamihu, keď nadobudlo účinnosť. Z toho vyplýva, že takto vyložené pravidlo môže a musí byť uplatnené samotným súdom aj na právne vzťahy vzniknuté a vytvorené pred vydaním rozsudku vo veci žiadosti o výklad, ak sú inak splnené podmienky umožňujúce podať na príslušné súdy návrh na začatie konania týkajúceho sa uplatnenia tohto pravidla (pozri najmä rozsudok RWE Vertrieb, C-92/11, EU:C:2013:180, bod 58 a citovanú judikatúru).
- 51 Okrem toho obmedzenie časových účinkov rozsudku predstavuje výnimočné opatrenie, ktoré predpokladá existenciu rizika vážnych ekonomických dôsledkov, predovšetkým vzhľadom na veľký počet právnych vzťahov, ktoré vznikli v dobrej viere na základe právnej úpravy, ktorá sa oprávnené považovala za platnú, a keď sa ukáže, že jednotlivci a vnútroštátne orgány boli podnietení k správaniu, ktoré nie je v súlade s právom Únie, z dôvodu vážnej a objektívnej neistoty týkajúcej sa dosahu ustanovení práva Únie, ku ktorej prípadne prispelo i správanie iných členských štátov alebo Európskej komisie (pozri najmä rozsudok Endress, C-209/12, EU:C:2013:864, bod 36 a citovanú judikatúru).
- 52 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že jednotlivci a vnútroštátne orgány neboli podnietení k správaniu, ktoré nie je v súlade s právom Únie, keďže rakúska právna úprava uplatniteľná vo veci samej správne prebrala relevantné ustanovenia smernice 2007/64.
- 53 Navyše treba zdôrazniť, že T-Mobile Austria sa iba odvolala na „závažné finančné dôsledky“ pre podniky v odvetví telekomunikácií v Únii bez toho, aby predložila dôkazy alebo presné údaje v tomto smere, ako to uviedol generálny advokát v bode 98 svojich návrhov. Za týchto podmienok existencia rizika vážnych ekonomických dôsledkov nebola preukázaná (pozri v tomto zmysle rozsudok Endress, EU:C:2013:864, bod 37).
- 54 V dôsledku toho nie je potrebné obmedziť časové účinky tohto rozsudku.

O trovách

- 55 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. Článok 52 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na používanie platobného nástroja v rámci zmluvného vzťahu medzi mobilným operátorom ako príjemcom a jeho zákazníkom ako platiteľom.

2. Článok 4 bod 23 smernice 2007/64 sa má vykladať v tom zmysle, že tak postup udeľovania prevodného príkazu na úhradu prostredníctvom tlačiva vlastnoručne podpísaného platiteľom, ako aj postup udeľovania prevodného príkazu na úhradu prostredníctvom internetbankingu sú platobným nástrojom v zmysle tohto ustanovenia.
3. Článok 52 ods. 3 smernice 2007/64 sa má vykladať v tom zmysle, že priznáva členským štátom právomoc všeobecne zakázať príjemcom, aby od platiteľa vyberali poplatky za používanie akéhokoľvek platobného nástroja, pokiaľ vnútroštátna právna úprava ako celok zohľadňuje potrebu podporovať hospodársku súťaž a presadzovať využívanie efektívnych platobných nástrojov, čo je otázka, ktorej preskúmanie prináleží vnútroštátnemu súdu.

Podpisy